

ಬೆಳ್ಗಾಯಿತು. ಶೇವ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಗಡ್ಡ
 ಬೆಳೀದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಸುಮತಿಯ ಜೋತೆಯಲ್ಲಿ
 ಸಾಥಾರಣ ಮಾತು ಕೆ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ
 ಭರು ಅನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೊದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ
 ಜೋಕ್ ಗಳನ್ನ ಮಾಡುತ್ತ ಅವಳನ್ನ
 ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಪುಟ್ಟೇ ನಿಮ್ಮಮೈನ್ನ
 ನೋಡಿದ್ದೇನೇ?’ ಅಂದರೆ ‘ಅಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲೇ
 ಇದ್ದಾರಿಷ್ಟಾ!’ ಎಂದು ಅವಳು
 ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ‘ಸಿ... ಹೌದಲ್ಲವಾ.
 ನಾನೆಲ್ಲೇ ಮುಂದಿನ ಬೇದೆಲಿರೋ
 ಸುಶೀಲಮ್ಮೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆ’ ಎಂದು 60
 ವರ್ಷದ ಮಹಿಳೆಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲವು
 ಸಲ ಸುಮತಿ ಮದುವೆಗೋ,
 ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಾಗಿ
 ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ‘ಇವತ್ತು
 ಹುಷಾರಾಗಿ ಹೋಗಿಬರಬೇಕವು. ನನ್ನ
 ಜೋನೇ ಇರೆ. ಯಾರಾದಲ್ಲಿ
 ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಾರು’ ಅನ್ನಿತ್ತಿದ್ದ.
 ಅವಳು ಪಲ್ಲೆಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗರಣ ಹಾಕಿದರೆ
 ‘ಬಿಸಿಬೇಳಾತ್ತ’ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ’
 ಅನ್ನಿತ್ತುಲೋ, ಕಾಫಿ ದಿಕಾಕ್ಕನ್ನ ಹಾಕಿದಾಗ
 ‘ಆಹಾ... ಈ ವಾಸನೆಗೆ ಹೆಂಡದ ವಾಸನೆ
 ಮೈಲಿ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತೆ’ ಅನ್ನಿತ್ತುಲೋ...
 ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಕ್ಕಳು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ
 ನಗುತ್ತಾ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳು
 ಮಾತ್ರ ‘ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮನೆ ಇತ್ತೀರಾ’
 ಅಂತಲೋ ಅಥವಾ ‘ಕಿಗೇನು ಹೀಗೇ
 ಮಾತಾತ್ತ ಇತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ...’
 ಅನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ಈ ಪ್ರಕರಣ ಆದ ನಂತರ
 ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಜೋಕ್ ಅನ್ನು ಮಾಡಲು
 ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸತೀಶ್ ಆಗಾಗ ಹೆಳುತ್ತಿದ್ದ ‘ಮುಕ್ಕಳು
 ಬೇಗ ಬೆಳೀದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತೇ
 ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ತರಹ ಕೇಳಿಸುತ್ತೆ. ನಾವು
 ಮಾತ್ರ ಅವರಿನ್ನು ಮುಕ್ಕಳು ಅಂತ

